

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1984-1985

14 MAART 1985

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de milieuvergunning

AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer J. De Mol C.S.

Artikel 2

A. Punt 1° vervangen door wat volgt :

„1° inrichtingen : fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen, leidingen, vliegvelden en alle activiteiten die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder kunnen veroorzaken ; de Vlaamse Executieve stelt na advies van de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu, hiertoe een lijst op ;”

VERANTWOORDING

Bepaalde infrastructuurwerken die hinder kunnen veroorzaken voor het leefmilieu sensu lato, dienen uitdrukkelijk ook hierin begrepen. Zo moeten elektriciteits-, gas-, water-, aardolie-, chemische en petrochemische leidingen (zuurstof, waterstof, ethyleen, pekkel, vinyl, chloride, bijtend loog . ..) en rioolwatercollectoren aan een milieuvergunning onderworpen worden ; een uitdrukkelijk vermelden is hier toe aangewezen.

Dezelfde redenering moet zeker naar voren worden gebracht voor vliegvelden die een duidelijke hinder voor de omgeving veroorzaken. Onder installatie moeten ook begrepen worden spaarbekkens en stuwmeren, waterwinningsgebieden, onderaardse opslag van gas, materialen . . .

De bio-industrie moet eveneens onder deze rubrieken kunnen ondergebracht worden.

Zie :

291 (1984-1985)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 tot 8 : Amendementen

B. Punt 4° vervangen door wat volgt :

„4° milieueffectrapport (MER) : de betekenis en de draagkracht zoals die verwoord zijn in het decreet van [. ..] houdende regeling van de milieueffectrapportering ;”

C. Punt 5° vervangen door wat volgt :

„5° veiligheidsrapport (KR) : de betekenis en de draagkracht zoals die verwoord zijn in het decreet van [. ..] houdende regeling van de veiligheidsrapportering ;”

VERANTWOORDING

Het is onmogelijk in enkele woorden te trachten een begrip te omschrijven waarvoor een specifiek decreet noodzakelijk is. Het is daarom ook aangewezen om te verwijzen naar de voorstellen van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende regeling van de milieueffectrapportering (stuk 139 (1981-1982) — Nr. 1) en houdende regeling van de veiligheidsrapportering (stuk 254 (1983-1984) — Nr. 1) die inherent verbonden zijn met dit ontwerp van decreet.

D. Punt 8° vervangen door wat volgt :

„8° belanghebbende : elke natuurlijke of rechtspersoon die van de inrichting of de exploitatie ervan rechtstreeks of onrechtstreeks hinder ondervindt of kan ondervinden, alsmede de Staat, de Gewesten, de Gemeenschappen, de provincies, de gemeenten, publiekrechtelijke en privaatrechtelijke rechtspersonen waarvan de hoofdactiviteit betrekking heeft op de voorkoming of de bestrijding van milieuverstoring.”

VERANTWOORDING

Het voorgestelde amendement heeft het voordeel dat het voldoende ruim is opgevat en dat het kadert in het ingediende wetsvoorstel inzake de collectieve bescherming van milieubelangen (Kamer stuk 1069 (1984-1985) — Nr. 1). Het is tevens een verduidelijking van het amendement van de heer L. Vanvelthoven c.s. (Vlaamse raad stuk 291 (1984-1985) — Nr. 3) op het vlak van de belanghebbenden en het veruimen van het begrip hinder. Hinder is niet alleen aanwezig bij exploitatie maar kan ook ontstaan door de inrichting zelf.

Artikel 5

A. In hoofdde :

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Het samenbrengen van de bouw-, exploitatie- en lozingsvergunning zonder dat ook maar verwezen wordt naar andere heel gemakkelijk te integreren vergunningen, is weinig logisch.

Het samenbrengen van de bouwvergunning met de exploitatievergunning schept heel wat problemen die door dit ontwerp van decreet zeker niet opgelost worden. In geen enkel artikel wordt de duur van de verschillende vergunningen aangesneden. Bij een exploitatievergunning gaat het steeds om vergunningen voor een bepaalde duur, terwijl de bouwvergunning in principe niet beperkt is in de tijd. Door het verlenen van een milieuvergunning verleent men een vergunning voor een gebouw dat eveneens door deze duur beperkt wordt. Dit is in strijd niet alleen met de huidige wetgeving en wordt evenmin in dit ontwerp van decreet bepaald, maar is terzelfdertijd een aanfluiting van de rechtszekerheid. Door het verlenen van deze „gecombineerde” vergunning (milieuvergunning) heeft de „bouwvergunning” een beperkte duur. Hoe dit opgelost wordt wanneer de milieuvergunning, na de toegestane periode niet meer verlengd wordt, is geenszins duidelijk. Deze werkwijze is een fundamentele wijziging van de principes van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, die juridisch enkel kan aanvaard worden wanneer deze wet in deze zin wordt gewijzigd. Hetzelfde geldt eveneens ten aanzien van het vervallen van de vergunning wanneer binnen een jaar na afgifte van de vergunning (artikel 52 van de wet van

29 maart 1962) niet met de werken is begonnen ; op geen enkel vlak wordt ten aanzien van de milieuvergunning ook maar iets voorzien.

Tevens wordt het begrip milieuvergunning nergens omschreven. De inhoud ervan is niet rechtstreeks bepaald.

B. In bijkomende orde :

Dit artikel vervangen door wat volgt :

„Artikel 5

Wanneer werken worden uitgevoerd of handelingen worden verricht die vergunningsplichtig zijn overeenkomstig artikelen 44 en 48 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en deze werken of handelingen bestemd zijn voor het exploiteren of veranderen van een inrichting die vergunningsplichtig is krachtens dit decreet, moet en mag enkel een milieuvergunning aangevraagd worden bij de overheid die bevoegd is volgens bovengenoemde wet van 29 maart 1962. De aanvraag tot het bekomen van een exploitatievergunning en van een lozingsvergunning wordt doorgestuurd naar de overheid die bevoegd is voor de klasse waartoe de inrichting behoort. ”

VERANTWOORDING

De bouw-, de exploitatie- en lozingsvergunning behandelen specifieke materies met eigen procedures en termijnen. De doelgerichtheid ligt telkens op een ander terrein. Het lijkt dan ook aangewezen deze een eigen bestaan te laten leiden. Het indienen van dit dossier zou dan steeds bij het college van burgemeester en schepenen, uitgezonderd de toepassing van artikel 48, moeten gebeuren, die dan delen van het dossier naargelang van de procedure doorstuurt naar de verschillende instanties. Op deze wijze blijft de bouwvergunning dezelfde procedure behouden.

Met artikel 48 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw moet eveneens rekening gehouden worden omdat het niet alleen een specifieke procedure betreft, maar omdat het ook betrekking heeft op specifieke activiteiten of handelingen.

Artikel 5bis (nieuw)

A. In hoofdorde :

Een nieuw artikel 5bis invoegen luidend als volgt :

„Artikel 5bis

Wanneer geen vergunning volgens bovengenoemde wet van 29 maart 1962 kan worden verleend, dan kan geen milieuvergunning worden uitgereikt. ”

VERANTWOORDING

Het verlenen van een milieuvergunning moet onmogelijk zijn wanneer geen bouwvergunning kan worden uitgereikt. De facetmatige toetsing en de daaruit voortvloeiende beslissing om al dan niet een vergunning te verlenen, moet primeren boven een sectoriële toetsing. Indien men dit zou aanvaarden, dan wordt de rechtszekerheid die geboden wordt door de gewestplannen, de algemene plannen van aanleg en de bijzondere plannen van aanleg, totaal op de helling gezet.

B. In bijkomende orde :

Een nieuw artikel 5bis invoegen luidend als volgt :

„Artikel 5bis

Een milieuvergunning kan pas worden verleend wanneer de

toetsing van de aanvraag aan de wettelijke en reglementaire besluiten van de bouw-, lozings- en exploitatievergunningsprocedure dit mogelijk maakt.”

VERANTWOORDING

De milieuvergunning moet op het vlak van de bouw-, lozings- en exploitatieprocedure mogelijk zijn. Het koppelen van deze vergunningen vormt de beste garantie voor het leefmilieu en voor de rechtszekerheid van de burger.

Artikel 9

In § 3, tweede lid de laatste zin vervangen door wat volgt :

„Tegen deze stilzwijgende weigering kan door de aanvrager beroep worden ingesteld. De overheid is binnen de maand verplicht de redenen van haar stilzwijgende weigering aan de aanvrager over te maken. Binnen de maand volgend op het overmaken van de redenen van deze weigering, dient het beroep tegen deze stilzwijgende weigering te worden ingesteld. ”

VERANTWOORDING

Het instellen van een beroep is pas doeltreffend indien men de redenen van deze stilzwijgende weigering kent. Om deze reden is het noodzakelijk de overheid te verplichten de redenen van haar stilzwijgende weigering over te maken.

Artikel 11

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Zie de amendementen inzake artikel 5 en het nieuwe artikel 5bis. Tevens stelt zich de vraag waarom het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar alleen bindend is voor het college van burgemeester en schepenen en niet voor de bestendige deputatie.

Artikel 13

In fine van § 1, eerste lid de volgende woorden toevoegen :

„na het advies te hebben ingewonnen van de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu?

VERANTWOORDING

Het advies van de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu zijn zeker noodzakelijk om de verdere uitwerking van de reglementering in verband met het aanvragen, het verlenen, het weigeren, de bekendmaking en de verlenging van de vergunning te toetsen aan enerzijds de bepalingen en de filosofie van het ontwerp, anderzijds aan de elementaire bescherming van het leefmilieu.

Artikel 15

A. 1. In hoofddorde :

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Tijdelijke inrichtingen kunnen eveneens leiden tot een onherstelbare schade en milieuhinder. Het is om deze reden onaanvaardbaar dat de vergunning tijdelijk zou verleend worden. Het verlenen van

een tijdelijke vergunning zou in de filosofie van dit ontwerp van decreet inhouden dat de bouwvergunning tijdelijk wordt afgegeven. Dit is onaanvaardbaar.

2. In bijkomende orde :

Paragraaf 2 weglaten.

VERANTWOORDING

Ook de tijdelijke vergunning kan leiden tot een zware milieubelasting. Het lijkt dan ook wenselijk dat ook op dit vlak inspraak plaatsgrijpt.

B. In fine van § 3 de volgende woorden toevoegen :

„na advies van de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu”.

VERANTWOORDING

Zeker wanneer de soort inrichting en de procedure van de vergunning bepaald worden, moeten de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Raad voor het leefmilieu zich hierover uitspreken.

Artikel 16

A. Paragraaf 2 weglaten.

VERANTWOORDING

Wanneer een inrichting door aanvulling of wijziging van de indelingslijst verandert van klasse, is de normale procedure van toepassing. Immers, men mag aannemen dat het aanvullen of wijzigen van de indelingslijst niet zonder enige reden gebeurt. Het is daarom aangewezen dat de normale inspraakprocedure zou gelden.

B. In fine van § 4 de volgende woorden toevoegen :

„na advies van de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu ”.

VERANTWOORDING

Het advies van de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu zijn absoluut noodzakelijk opdat controle op nadere uitwerkingen in de geest van het ontwerp van ~~deceet~~ zou verlopen.

Artikel 17

A. In § 1 het eerste lid vervangen door wat volgt :

„De beslissing over de exploitatie- en lozingsvergunning is met redenen omkleed. De Vlaamse Executieve bepaalt, na advies van de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid en de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud van de Vlaamse Raad en na advies van de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu, de vorm en de inhoudelijke elementen van deze beslissing.”

VERANTWOORDING

1. Adviesorganen

De adviezen van de twee Commissies van de Vlaamse Raad zijn noodzakelijk omdat de formele en de inhoudelijke bepalingen van deze beslissingen elementair zijn voor de vergunning. Het is pas dan mogelijk vast te stellen in welke mate — volgens de filosofie van dit

ontwerp van decreet – de vormelijke en de inhoudelijke bepalingen van de vergunning volgens de wet van 29 maart 1962 al dan niet afbreuk doen aan de bepalingen van deze wet.

2. De vergunning moet beperkt blijven tot de exploitatie- en de lozingsvergunning. De eigenheid van de bouwvergunning naar doelstellingen, termijn, vorm en procedure is niet vergelijkbaar met de op deze gebieden totaal verschillende lozings- en exploitatievergunning. Dit amendement past in de filosofie die onder meer in ons amendement bij artikel 5, in hoofddorde, wordt vermeld.

B. 1. In hoofddorde :

In § 1, tweede lid de laatste zin vervangen door wat volgt :

„Deze termijn is beperkt tot twee jaar en kan slechts uitzonderlijk worden verlengd.”

VERANTWOORDING

Om de rechtszekerheid te dienen is het nuttig dat een beperkte periode wordt voorgesteld waarvan slechts bij uitzondering kan worden afgeweken. We bepalen de termijn op twee jaar omdat volgens ons amendement bij artikel 5, in hoofddorde, de bouwvergunning niet hier toe gerekend wordt.

2. In bijkomende orde :

In § 1, tweede lid de laatste zin vervangen door wat volgt :

„Deze termijn is beperkt tot één jaar en kan slechts uitzonderlijk worden verlengd.”

VERANTWOORDING

De bouwvergunning is beperkt tot één jaar en kan verlengd worden. Om de rechtszekerheid te bevorderen moeten hier wel, gezien de gecombineerde vergunning, bijkomende strengere voorwaarden worden gesteld.

C. 1. In hoofddorde :

Paragraaf 2 weglaten.

2. In bijkomende orde :

Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. Wanneer een vergunning volgens bovengenoemde wet van 29 maart 1962 vereist is en het advies van de gemachtigde ambtenaar ongunstig is, kan geen milieuvergunning worden verleend. De milieuvergunning bevat in elk geval de voorwaarden waaronder de werken en handelingen bedoeld in artikel 44 van bovengenoemde wet kunnen worden uitgevoerd en verricht.”

VERANTWOORDING

Deze bepaling is essentieel om te voorkomen dat door een sectoriële vergunning planologische wijzigingen worden doorgevoerd. Indien dit niet het geval is, bieden de APA, BPA en gewestplannen geen enkele rechtszekerheid meer. Op dat ogenblik worden vooral de gewestplannen nog verder uitgehold.

Artikel 18

A. Paragraaf 1 weglaten.

VERANTWOORDING

Het verlenen van de vergunning op proef is totaal onaanvaardbaar omdat de hinder, het gevaar en de vervuiling duidelijk uit een MER moeten blijken. Een diepgaand onderzoek, waar met alle factoren

wordt rekening gehouden en waar een normale inspraakprocedure geldt, is een heel wat betere garantie dan een proefperiode. Trouwens, hoe kan men een bouwvergunning op proef voor twee jaar verlenen ?

Welke drukking zal er vanuit het bedrijf niet bestaan om, na de gedane investeringen, verder te mogen exploiteren ?

De rechtszekerheid, zowel voor het bedrijf als de burger, is hierdoor niet bestaande.

B. Paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

„§ 2. De exploitatie- en lozingsvergunning worden verleend voor een duur van ten hoogste twintig jaar.”

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording bij het amendement bij artikel 18, § 1. De bouwvergunning moet hier uitgesloten worden omdat ze momenteel niet beperkt is in tijd.

C. Paragraaf 4 weglaten.

VERANTWOORDING

Zie de verantwoording bij het amendement bij artikel 18, § 1.

D. Paragraaf 5 vervangen door wat volgt :

„§ 5. De Vlaamse Executieve stelt na advies van de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu de nadere regels vast in verband met de duur en de hernieuwing van de vergunning.”

VERANTWOORDING

De Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu dienen een advies hierover te geven.

J. DE MOL

M. CAPOEN

H. DRAULANS
